

PE 773

Fr. K. Kautswaldt r.
Eestl. N. V. P. H. ...
1929

Wõta ja loe!

SA 10832
EP 1276

№ 5. — VII. aastakäit.

Tal polnud aega.

Kusagil lossis peeti noore lossipreili sünnipäewa pidu. Sünnipäewalapse isa oli juba surnud. Kest pidu tuli alt külast teegi tüdruk ja palus lossipreilit ruffu temaga kaasa tulla ta väga raskesti haige isa juure, sest sellel olla preilile midagi väga tähtsat öelda. Kuid kuskutu wastas, sellesks olla aega ta h o m m e. Võsel aga suri mees, kes oli ametilt waene müürsepp. Oma surma eel oli ta oma naisele öelnud, et ta paljude aastate eest, kui maal sõda möllas, oli lossihärra kullawarandused selle käjul müürinud tuhugi salajasje paita lossis. Selle juures oli tal waljult ära teelatud seda mitte tallelegi wälja rääkida, waid lühikest aega enne oma surma wõib ta lossi omaniku tütrele kui pärijale seda awalbada. Küüid eli ta aga selle saladuse ja sellega ta preili rikkuse endaga hauda kaasa wõtnud, selle läbi, et preili polnud aega wõtnud õigel ajal tulla, waid oli kusse uhtelt edasi lütanud.

Mul on weel mingi tähtsam sõnum sulle. Sa wõid lõpmata rikkaks saada. Siin on ewangeliium. Tahad sa seda awada? Tehes seda tuleb sellele kindlale teadmisele, et sulle kõige auhjemat pakutakse. Oled narr, kui mõtled nii toimida, et sa sugugi aega ei wõta ewangeliiumi jaoks. Selles leiad sa selge kindla juhatusje, kui-

das sinu purustatud süda wõib leida rahu, kuidas sinu hinge haawad parandatud saawad, kuidas minemiku wõlg, mis sind koormab, andestatud saab. kuidas sa jõudu omad oma südametirehjad wõita. Milline suur lõpmatu õnnistuse mõju wõib sinust wäljuda on kaasinimesele. Kas on see kõik null ju meelet? Tahad sa ära põlata selle kusse? Arwad sa, sul pole sugugi aega oma äri, seltskonda ja lõbusuwi ford kõrwale jätta, et aega wõtta Sumala jaoks?

Maž Frommel jutustab oma õpetajaameeli kogemustest: „Ma tahtsin ford ühele noorele selgets teha, mis „pöörmine“ on ja küsijin talt sellepärast: „Kui sa Winsenist Walthausenisje lähed ja tahad jälle Walthausenisist Winsenisse, mis pead sa siis Walthausenis tegema?“

„Sisjepöörama,“ hüüdis wõidurõõmsalt see pois. „Ei, mu pois, „ümberpöörama“, pidin ma talle üttema. „Aga just sisjepööramine maailma lõbudesje faktistab nii paljuid ümberpööramast.“

Bunyan jutustab oma raamatus „Kriistlase usurännak“, kuidas kriistlane ühe lossi õues nägi väga mõtterikast pilti: üks wanamees jorib sügawalt kum-

mardudes oma tepiga prüghun-nifu fallal offides sealt igalugu-seid jäänuseid, tema faga aga sei-jab ingel ja pafub falle kulbset

frooni. Kuid mees ei märka feda jugugi ja jaffab oma amefit.

Küllalt fabaw pilt paljude ini-meste walikuff.

Sumal meiega.

„Kõige parem on see, et Su-mal on meiega.“ Nii rõõmus-fas üks Issanda sulane, kes oli saanud palju kannatada Seesufe nime pärast. See teadmine oli ta jõud ja rõõm. Ta teadis, et Sumal on femaga. Mis fähend-as fälle siis see, et furjad inime-ded feda sõimasid.

Küsi iseendalt: Kas on Sumal minuga? On kindel, et Sumal ei jaa meiega olla kui me tahame fäia oma teed, elada pattudes, maailmaga ühes ikkes wedada ja istuda pilkfajate killas. Et Sumal wõiks olla meiega, jelleks peame fäima Sumalaga. See on kõige juurepäralisem liit maailmas, mis meid teeb wõidurikkaks, liit Sumalaga. Siis wõime Saaweti kombel laulda: „Ei ma farda kui ta sõjawägi leeri mu ümber lööb!“ ja „Kui ma fäin ta sur-mawarju orus, ei farda siisti

mu süda, seft et fina minuga oled...“ Ei ole meil muud wä-gerwamat liitlast leida kui iga-wene Sumal. Kõitum on ini-mene, nõder ja kujsatud olemu-jelt — ta wajab abi ülewalt.

Kuid see algab Sumala palge ette tulemisega, kus me tunnis-tame kui Sakob oma seisukorda ja offime andestuff. Ja imelik — palujale ilmub arm ning andes-tus, patuseft jaab Sumala sõber.

Kui ei fäi Sumal meiega — kas fäime siis üffinda? Wae-walk. Siis on meil saafjaks see, felle eesmärk on meid endaga faasa igawesse hukatusse wiia. Ega asjata ta seesugused inime-jed tihti „kuradi“ nime nimeta. Ta on nendega. Ta inspireerib seesugust inimest mustade mõte-tega, wiib kõlwatufele tegudele, kuni ferd nende hinge pärib.

Rumb fäib finuga?

Lapse usk.

Kuidas Jeesus nüüdki veel näljaseid toidab ja vaeseid aitab.

Meie Issand on imede Issand. Imeliselt kuuleb ta palveid ja aitab meid hädas. Nagu ta lesknaist aitas vanasti ja kõrves tuhandeid söötis pisku leivaga, nii võib ta nüüdki aidata neid, kes feda lapselikult paluvad.

Kord käis Ameerikas kuulus jumalasalane dr. Simpson oma sõbraga seltsis mõõda linna tä-navat. Akki tõusis kange tuisk. Tugev vastutuul puhus ja me

sõbrad pidid pool tagurpidi edasi liikuma, et varjata silmi külmade ja teravate lumekibe-mete eest. Torm oli nii kange, et doktor ei saanud isegi oma palitu nõõpe kinni panna ja sel-lepärast ütles ta oma sõbrale:

„Oota mind, ma lähen siia selle maja trepikotta, et oma nõõpe kinni panna.“

Kuid sõber arvas: „Tühja ka, mis sa ikka lähed, sest me pea-

me koju ruttama nii pea kui võimalik.“

Vahepeal oligi doktor juba astunud trepikotta ja seal seistes kuulis ta kedagi paluvat. Sõbraga seltsis piilusid nad praakil olevast uksest ja mida nad nägid?

Põrandal oli põlvili väike räbalais tüdrukukene, kes palavalt palvetades ütles:

„Oo, Issand! Ei ole veelgi vastust tulnud mu kirjale! Ma kirjutasin sulle ja jutustasin, kui haige on ema ja meil ei ole rohtu ega ka midagi süüa.“

Doktor astus sõbraga tuppa. Tütarlaps kargas püsti ja küsis:

„Kas on Issand teid saatnud meile?“

„On,“ vastas doktor, sest ta mõistis, et see oli tõesti armas

Jeesus, kes teda selle lumetuisu läbi oli juhatanud sellesse majja, kus vaene ema lamaskannatades külma ja nälga, mis kasvatasid ta vaeva ja kus see väike laps oli ta ainus aitaja, kuid näljast ja külmast seegi oli juba nõrkemas.

Heldesüdamlised härrad tegid kõik, mis võisid, et kergendada haige vaevasid ja hoolitsesid ta eest kuni ta suri, et minna siit hädaorust üles igavesse rahumaale. Nad panid ka selle väikse tüdruku kooli ja nüüd on see kasvanud juba suureks ning ta rõõm on teenida Issandat Jeesust. Ta asub Chicago nimelises linnas Ameerikas ja võib jutustada teistelegi, kuidas Jeesus kuuleb palveid ning ta on olnud paljude juhatajaks Jeesuse juure.

Waldam nägemus.

Stowgaard-Peterjen jutustab ühes oma raamatus: „Nägin ford unes, et viimne päev oli tulnud. Inimese Poeg istus omas aususes aujärjel inglifest ümbritsetud. Maailma rahwad funglesid aujärje ümber ja viimse paluna hääl märises õhus. Ja Inimese Poeg eraldas hulgad, nagu lambur lahutab jikud lammastest. Siis tõstis ta käe ja andis märki. Ja waafa, nägemafuißt warjupaifadest fõufis walgeid olendeid kui pilwi, kõik imefaunid, kuigi erisuguste nägudega. Need ei olnud inglid, kuigi inglite farnafed oma aujara ja walguse poolest. Waifstet fufid nad fiia, pöörasid wafafpoolse rühma poole, afetudes nende

hulka. Iga wafaful poolel olewa hinge ette astus üks walgusolend. See fufufuseid olendifi oli juft sama palju kui seal oli hingefid. Ja hulka mõistefud wafafafid hette filmafst filma neid olewufi. Nad peegeldufid neis ja mõiffid jelle mõtet. Igaüks pioid nüüd ütlemat: „See walgusolend minu ees on minu Sumala fama fohane elu — fama, mis funagi ei pääsnud feofumifjele.“

See oli fõftu fardefam hetf. Sellel filmapilgul algas igawene lifendamine.

*

Ta fuli omakfete juure ja omakfjed ei wõfnud teda mitte wafstu.

Raifille.

Laulud.

Ara mine minust mööda, Armas Jeesusel! Võta minu palvet kuulda! Nüüd ja alati!

R o o r: Jeesus, Jeesus, Sind nüüd palun ma, Siis kui feisfel' armu annad, Anna mulle fa!

Südamest nüüd palun väga Armu sinu käest, Paranda mu hinge wiga! Päästa patu wäest!

Uksnes Sinu juure tulen, Armu offima, Kõlwatu ja nõder olen, Ustma õpeta.

(Tall. k. 153).

Viisil: Nüüd on see päev ju lõppenud. 18.

Nüüd läki waimus Kõlgatal', Kus Jeesu kannatas, Sa juri seal, kui ohwirifall, Kui fa meid lunastas.

R o o r: Jeesus juri mu eest, .: Maaailma Önnistegija Ön jurnud minu eest.

Hing, mõlle järel' südamest. Kui kallis oled ja, Et Jumala Poeg sinu eest Ön pidand jurema.

Oh wõtkem wastu armu nüüd, Mis meile patub fa, Sa annab andeks meie süüd, Meid peseb werega.

Su tõofuste peal' Ma sinu ristil all Nüüd offin elu were seest Mis jooksis Kõlgatal.

R o o r: Su juure tulen nüüd, Jumala püha Tall, Mind pese oma werega, Mis jooksis Kõlgatal!

Küll olen waewane, Mu fäius oled ja; Su weri peseb roo-juusest Mind puhfaks forraga.

Sa sõnas tõofad, Et õigus, rahu, rõõm, Ust, loofus ja fa armastus Mu õnnis oja on.

(Tall. k. 88).

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sint. „Wõta ja loe“ hind a 2 senti 10 tükki — 15 senti. Ilmus 1 × kuus. Maksud aastas 30 s., 1/2 a. 20 s., wälismaale 60 s. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-misjoni heaks, tellimisi ja kaastööd saata toimetaja aadressil — P. Sint Päikele 5—7, Tallinn. Tel. 446—22, raha saata posti jooksmale arwele nr. 353.

Ilmunud 3. II 1938.

„Külwaja“ trükk, Tallinn, Rataskaewu 6, tel. 450-67.